

שבט יהודה, דוד המלך והמקדש

לבנימין יש שייכות מיוחדת אל המקדש. אם כן, כיצד נכנס יהודה ותפס צד?

א. הערבות:

בצורה הכי פשוטה, בנימין "חייב" ליהודה:

"וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו... אֲנֹכִי אֶעְרַבְנֶוּ מִיָּדֵי תְּבַקְשׁוּנִי"

וכן כשיהודה ניגש אל יוסף לשחרר את בנימין מצרת "הגביע":

"כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת הַנֶּזֶר מֵעַם אָבִי."

הערבות הזאת, מידת "כל ישראל ערבים", המשיכה בזרעו של יהודה.

דוד "הקטן" נשלח אל אחיו, שנמצאים במערכה מול גלית:

"וְאֵת אֲזוּיָהוּ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֵת עֲרַבְתָּם תִּקְחוּ: וְשְׂאוֹל וְהָמָה וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמְּךָ הָאֵלֶּה
נִלְחָמִים עִם פְּלִשְׁתִּים" (שמואל א', י"ז)

אמר רבי יודא בר ר' סימון: למוד אותו שבט להיות ערב אלו לאלו שנאמר אנכי אערבנו.

אמר ישי לדוד בנו: הרי השעה שתלך ותקיים אותו הערבות של יהודה זקנך שערב את בנימין מיד אביו,

שנאמר: "אנכי אערבנו". לך והוצא אותו מן ערבתו.

מה עשה דוד? הלך וקיים את הערבות והרג את גלית.

אמר לו הקב"ה: "חייך כשם שנתת נפשך תחת שאול שהוא משבטו של בנימין, כשם שעשה יהודה

זקנך שנאמר 'ישב נא עבדך תחת הנער', כך אני נותן בית המקדש בחלק יהודה ובנימין, ולמה?

ששני שבטים אלו האמינו בי וקדשו שמי בים, שנאמר: "שם בנימין צעיר רודם שרי יהודה רגמתם".

(ילקוט שמעוני, שמואל קכ"ו)

ב. דוד המלך קשור בירושלים:

דוד הנער מצליח במשימתו והורג את גלית:

"וַיִּקְחוּ דָּוִד אֶת רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֶהוּ יְרוּשָׁלַם!!!"

לכאורה מה יש לדוד לחפש בירושלים, הרי הוא עדיין גר בבית לחם?

התשובה היא: נפשו קשורה לירושלים!! (נשים לב לפרט מעניין: שאול משבט בנימין,

לא עושה כל מעשה להעתיק את ירושלים כבירתו וכל שכן לא לרכוש את מקום המקדש.

לעומת זאת דוד, משבט יהודה, כבר בתחילת דרכו קובע מעמד מיוחד לירושלים).

ג. בוני דורשי המקדש משבט יהודה:

לשבט יהודה יש היסטוריה ארוכה של שייכות למקדש. החל ביהודה עצמו והערבות שדיברנו עליה. ממשיך בנחשון בן עמינדב, שאמנם לא בנה את המקדש, אך סלל את הדרך וזיכה את כל שבטו, כפי שראינו במדרש לעיל.

כך גם בונה המשכן הוא בצלאל בן אורי למטה יהודה. איתו אמנם מצטרף אהליאב בן אחיסמך למטה דן, אך סגולת שניהם: "יבוא אריה, יהודה שנקרא גור אריה ודן גור אריה ויבנו המקדש שדומה לארי ומשול לאריה, שנאמר הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד".

חז"ל דורשים את הפסוקים על רות המואביה - "עיניך בשדה אשר יקצרון", כסיבה לכך שבועז בחר את רות: "עיניך בשדה": דכל מה דאסתכלת הוה בעינא טבא, ותו דחמא דהוה אצלח בידה (= כל מה שמסתכלת הוא בעין טובה, ועוד שכל מה שמסתכלת ועושה מצליח בידה) דבר אחר: "עיניך בשדה אשר יקצרון" - בעז חמא ברוח קודשא דזמינין לנפקא מינה מלכין עלאין שליטין... (= בועז ראה ברוח הקודש שעתיד לצאת מרות מלך עליון וחזק) "בשדה" - מאן שדה, דא ציון וירושלם, דכתיב (מיכה ג' י"ב) ציון שדה תחרש, וכתוב (בראשית כ"ז כ"ז) כריח שדה אשר ברכו ה' דא ירושלם,

(= כן ראה בועז שענייך השדה, מהו שדה? זהו ציון וירושלים, שכתוב "ציון שדה תחרש" וכתוב: "כריח שדה אשר ברכו ה'" - שהיא ירושלים)

מלכין עלאין שליטין.. דזמינין למיפק מינה, לא יהון שליטין אלא בשדה.

(= אמר לה: המלכים והשופטים שיצאו ממך, לא ישלטו אלא בשדה, במקדש!)

(זוהר ויקהל רי"ח)

מרות ובעז יצא דוד, גדול דורשי (ובוני) המקדש. "יפה עיניים" (מלשון עיניך בשדה), שבורח משאול אל המקדש. וכן בונה המקדש בבית שני, זרובבל בן שאלתיאל משבט יהודה.

לסיכום:

לעומת בנימין שזכה בשכינה מעצם היותו בצד הטוב אך ללא מעשה מצידו, הוא פשוט נולד בזמן המתאים - שבט יהודה זוכה במעמדו בזכות אופיו המעשי, העין הטובה, הרצון והתשוקה למקדש!

